



הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"ו ע"א

שיעורי רשויות המבוארים ברשב"ם ד"ה אבל פיסלא ובתד"ה אבל.

רחב ד'	רחב פחות מד'	
רשות היחיד	מקום פטור	גבוה י'
כרמלית	מקום פטור	גבוה פחות מ'

במקומות דלהלן, מה דינם לענין מעשר ושביעית? [תד"ה הר].

תי' א' דר"ת	תי' ב' דר"ת	
פטורים ממעשר ושביעית	מעשרים מעשר עני בשביעית	ארץ עמון ומואב שלא טוהרה בסיחון
מעשרים מעשר עני בשביעית	נוהג בהן שביעית ומעשר כא"י ¹	ארץ עמון ומואב שטוהרה בסיחון
נוהג בהן שביעית ומעשר כא"י	נוהג בהן שביעית ומעשר כא"י	ארץ סיחון ועוג שלא מעמון ומואב (עבר הירדן)

האם חכמים מעברים או מחשבים את השנים בחו"ל? [תד"ה ערדיסקיס].

לחשב	לעבר	
מחשבים	אין מעברים	כשהניחו כמותם בא"י
מחשבים	מעברים	כשלא הניחו כמותם בא"י

¹דעתה לתיי זה אין את ההכרח של התירוץ הקודם הסובר שארץ עמון ומואב שלא טהרו בסיחון פטורים מהכל, ואילו ארץ עמון ומואב שטהרו בסיחון עליהם נאמר שמעשרים מעשר עני בשביעית. אלא ס"ל דגם עמון ומואב שלא טהרו בסיחון שהם חו"ל, בכ"א מעשרים מעשר עני בשביעית, וא"כ אפשר שארץ עמון ומואב שכן טהרו בסיחון הם כעבר הירדן שהוא א"י גמורה, וכמו שסברנו בתחילה.



הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף נ"ו ע"ב

לאיזה דינים מצטרפים שתי כיתי עדים להעיד על עדות אחת, ובאיזה לא?

בג' כיתי עדים לג' שני חזקה	בב' כיתי עדים לב' שערות	
לא הוי עדות	לא הוי עדות	לר' עקיבא
הוי עדות	לא הוי עדות ²	לרבנן

עדים שהעידו על אכילת חזקה באופנים הבאים, האם הוי חזקה? [תד"ה אלא מעתה]

לרב נחמן	לרב יהודה	
לא הוי חזקה	הוי חזקה	אחד אומר שאכלה חיטים ואחד אומר שאכלה שעורים
לא הוי חזקה	לא הוי חזקה	אחד אומר שאכלה חיטים ואחד אומר שאכלה קטנית ³
לא הוי חזקה	רשב"ם בס"ד: הוי חזקה ⁴ במסקנא: לא הוי חזקה לתוס': לא הוי חזקה ⁵	אחד אומר שאכלה חיטים בשנים א' ג' ה' ואחד אומר שאכלה שעורים בשנים ב' ד' ו'
לא הוי חזקה	לא הוי חזקה	אחד אומר שאכלה רק בשנים א' ג' ה' ואחד אומר שאכלה רק בשנים ב' ד' ו' ⁶
לרבנן: לא הוי חזקה לריב"ק: הוי חזקה	לרבנן: לא הוי חזקה לריב"ק: הוי חזקה	אחד אומר שאכלה בשנים א' ב' ג' ואחד אומר שאכלה בשנים ד' ה' ו' ⁷

²ונחלקו הרשב"ם בד"ה אלא ותד"ה אלא בטעם הדבר. דהרשב"ם מפרש דדוקא בחזקה ס"ל לרבנן דמהני, היות שכל כת ראתה כל מה שניתן לראות באותה שנה. משא"כ גבי סימנים כל כת ראתה רק חצי, דבאותה שעה היתה יכולה לראות לא רק את השערה האחת שבגבה אלא גם את אותה שבכריסה.

והתוס' מפרשים דבעדות חזקה, יש בעדות של כל שנה דבר שלם לענין לחייבו באכילת פירות (אם יתברר שאינה שלו), וכיון שעדותן עדות היא מצטרפת. משא"כ בעדות סמנים, דכל כת מהם בלא הכת השניה אינה עדות לכלום, לכך לא מצטרפים.

³כתבו תוס' בסד"ה אלא, שבזה לכו"ע לא הוי חזקה, דהוי עדות מוכחשת דאין אדם טועה בזה. ⁴שיטת רשב"ם, שהבין רב נחמן בדברי רב יהודה שבזה המקרה גם הוי חזקה. ובמסקנא אמר לו רב יהודה שהוא מדבר על אותן ג' שנים, אלא שבין חיטים לשעורים לא כ"כ מבדילים אנשים. ⁵ס"ל לתוס' לחלוק על רשב"ם שלא היתה אפי' הו"א כזו לר"נ לפרש כן בדברי רב יהודה, דא"כ היה צריך לשאול אמאי הוי חזקה.

⁶כן פירשו תוס' שידע ר"נ שרב יהודה דיבר על אותה שנה, אלא שמקשה לו שלפי דבריו היה צריך להיות שאפי' ככה"ג להוי חזקה, והרי בזה כו"ע מודים שלא הוי חזקה דמכחשי אההדדי.

⁷מבואר ברשב"ם בד"ה מתקיף ובד"ה אלא מעתה שבזה נחלקו רבנן ור' יהושע בן קרחה, ולריב"ק הוי חזקה דסו"ס כל אחד העיד על ג' שני חזקה רצופים.